

KTERAK JSEM SE OBNAĀ½OVALA PĀ~ED POĀ Ā•KEM

PondĀ•lĀ-, 08 Ānor 2021

Je to jiĀ¼ pĀĭr let, co jsem se za velmi dramatickĀ½ch okolnostĀ- nedobrovolnĀ stĀ•hovala hloubĀ•ji do nĀĭruĀ•Ā- alpskĀ½ch vrcholkĀ- a ledovcovĀ½ch jezer (rozumĀĭj Ā€“ zmĀ•nila jsem kanton). BĀ•hem deseti minut se ze mĀ• stal bezdomovec (ne mo vinou) a musela jsem tuto situaci okamĀ¼itĀ Ā™eĀjit. SkonĀ•ila jsem skoro doslova na ulici pouze s dekou, polĀĭtĀĭ™em, osobnĀ-mi vĀ•cmi a se stovkou knih. Sama, v cizĀ- zemi, bez rodiny a bez vyhlĀ-dek na zĀ-tĀ™ek.

Tehdy u mne stĀĭla pravdĀ•podobnĀ armĀĭda andĀ•lĀ- strĀĭĀ¼nĀ½ch, dĀ-ky kterĀ½m se mi podaĀ™ilo najĀ-t po dvou mĀ•s byt, kterĀ½ jsem si mohla dovolit a co vĀ-c, byl s vĀ½hledem na jezero. Byt se nachĀĭzel na horĀĭch a ve vesnici, kde na jednoho obyvatele pĀ™ipadajĀ- tĀ™i krĀĭvy a dvĀ• ovce. JedinĀ½ Āstupek, kterĀ½ jsem musela udĀ•lat, abych se mohla pĀ™estĀ•hovat, byl ten, Ā¼e jsem musela opustit dosavadnĀ- prĀĭci, kamarĀĭdy, znĀĭmĀ• a odstĀ•hovat se daleko pryĀ• od sociĀĭlnĀ-ho zĀĭzemĀ-, kterĀ• jsem si nĀ•kolik let budovala. Na jednu stranu je to dobĀ™me, protoĀ¼e jsem mĀ•la moĀ¼nost a znovu od nuly, s Ā•istĀ½m ĀĭtĀ-tem, nĀ•kde, kde mĀ• nikdo neznĀĭ. Na druhou stranu mĀ• Ā•ekala nejistĀĭ budoucnost, hledĀĭnĀ- novĀ• prĀĭce a doĀ•asnĀĭ sociĀĭlnĀ- izolace.

StĀ•hovĀĭnĀ- probĀ•hlo tĀ•mĀ•Ā™ bez problĀ•mĀ-, protoĀ¼e jsem krom Mikyho prakticky nic nemĀ•la. Moje vĀ•rnĀ• kamarytka pomohly do zaĀ•Āĭtku s vybavenĀ-m, neboĀ• deka a peĀ™ina je sice dĀ•leĀ¼itĀĭ, ale nĀĭbytek, nĀĭdobĀ- a jinĀ• vymoĀ¼enĀ-dneĀĭnĀ- civilizace Ā•inĀ- domov mnohem Ā•tulnĀ•jĀĭm. A pak, spĀĭt na zemi na chladnĀ½ch kachliĀ•kĀĭch nenĀ- zdravĀ- prospĀ•ĀĭnĀ•. I pĀ™esto, Ā¼e jsem si svĀĭ mini byt zaĀ™izovala kousek po kousku, poĀ™ĭd pĀ™ipomĀ-nal doupĀ- koĀ• neboĀ• provizornĀ- nĀĭbytek se sklĀĭdal ze zahradnĀ-ho stolku a dvou Ā¼idĀ-. HlavnĀ- zvlĀĭĭnostĀ- mĀ•ho bytu je to, Ā¼e pouze tĀ™i pevnĀ• zdi. Jedna zeĀ• se sklĀĭdĀĭ pouze z oken, opatĀ™enĀ½ch pancĀ•ovĀ½m sklem, dĀ-ky Ā•emuĀ¼ mĀ• nepĀ™etrĀ¼itĀ½ vĀ½hled ven, a zĀĭroveĀ• je mĀĭ byt neustĀĭle dobĀ™me prosvĀ•tlen. Ā•lovĀ•k by si mohl pĀ™ipadat jako v masny, ale mĀĭ pĀ™Ā•bytek je tak dobĀ™me schovĀĭn, Ā¼e krom pĀĭr zasvĀ•cenĀ½ch lidĀ- vchod do mĀ•ho Ā•toĀ•Āĭti jen nenajde. Ve vesnici jsem byla novĀĭ, poĀ™ĭd schovanĀĭ a ve svĀ•m Ā•Ā-m dĀĭl tĀ-m Ā•tulnĀ•jĀĭm Ā•toĀ•Āĭti jsem si lĀ-z Jednoho krĀĭsnĀ•ho podzimnĀ-ho dne, kdy jsem vyĀĭla nahĀĭ ze sprchy, mĀ• napadlo, Ā¼e troĀĭku nudismu neuĀĭkodĀ- a prochĀĭzela jsem se nahĀĭ po bytĀ•, abych uschnula. ZamĀ•stnanĀĭ pĀ™Ā•pravou obĀ•da v rouĀĭje EvinĀ• jsem si nevĀĭimla, mĀ• terase stojĀ- poĀĭĀĭk ve Ā¼lutĀ•m obleĀ•ku, v jednĀ• ruce drĀ¼el balĀ-k, druhou rukou se popadal za bĀ™icho a ve stĀ™Ā-davĀ• rudnul a fialovĀ•l, jak se mu od smĀ•chu a vzruĀĭenĀ- nahnula krev do hlavy. JelikoĀ¼ jsem se ve svĀ•m bunk obklopenĀ•m zelenĀ- cĀ-tila bezpeĀ•nĀ•, nepĀ™ĭĀĭlo mi ani nĀĭhodou na mysl, Ā¼e poĀĭĀĭk vstup do mĀ•ho krĀĭlovstvĀ- znĀĭ jiĀ¼ od pĀ™edchozĀ-ho obyvatele. CelĀĭ zkoprnĀĭĭ jsem stĀĭla nahĀĭ ve vĀ½loze jako kus hovĀ•zĀ-ho do polĀ-vky, po se nemohl zbavit zĀĭchvatu smĀ•chu a jĀĭ tajnĀ• doufala, Ā¼e se podlaha rozevĀ™e a pohlĀ- mĀ•. BohuĀ¼el, nestalo se tak.

JelikoĀ¼ uĀ¼ jsem nemĀ•la co ztratit, sebrala jsem zbytky odvahy a celĀĭ obnaĀ¼enĀĭ jsem si pĀ™evzala od poĀĭĀĭka ba to okomentoval pouze slovy: Ā€ŃNo pĀĭni, tak to jĀĭ pĀ™ĭjdu Ā•astĀ•ji.Ā•Mohlo mi dojĀ-t, Ā¼e je poĀĭĀĭk drbna, a to sladk nenechĀĭ jen pro sebe.

Do druhĀ•ho dne vĀ•dĀ•la komplet celĀĭ vesnice, Ā¼e v tom schovanĀ•m bytĀ• bydlĀ- nĀ•jakĀĭ novĀĭ cizinka a doma chodĀ•

Od tĀ• doby jsem doma jiĀ¼ nahĀĭ nikdy nebyla, ale celĀĭ vesnice mĀ• znĀĭ jako exhibicionistku, kterĀĭ se obnaĀ¼uje pĀ™em poĀĭĀĭkem. VERONIKA, neskuteĀ•nĀĭ divoĀĭka